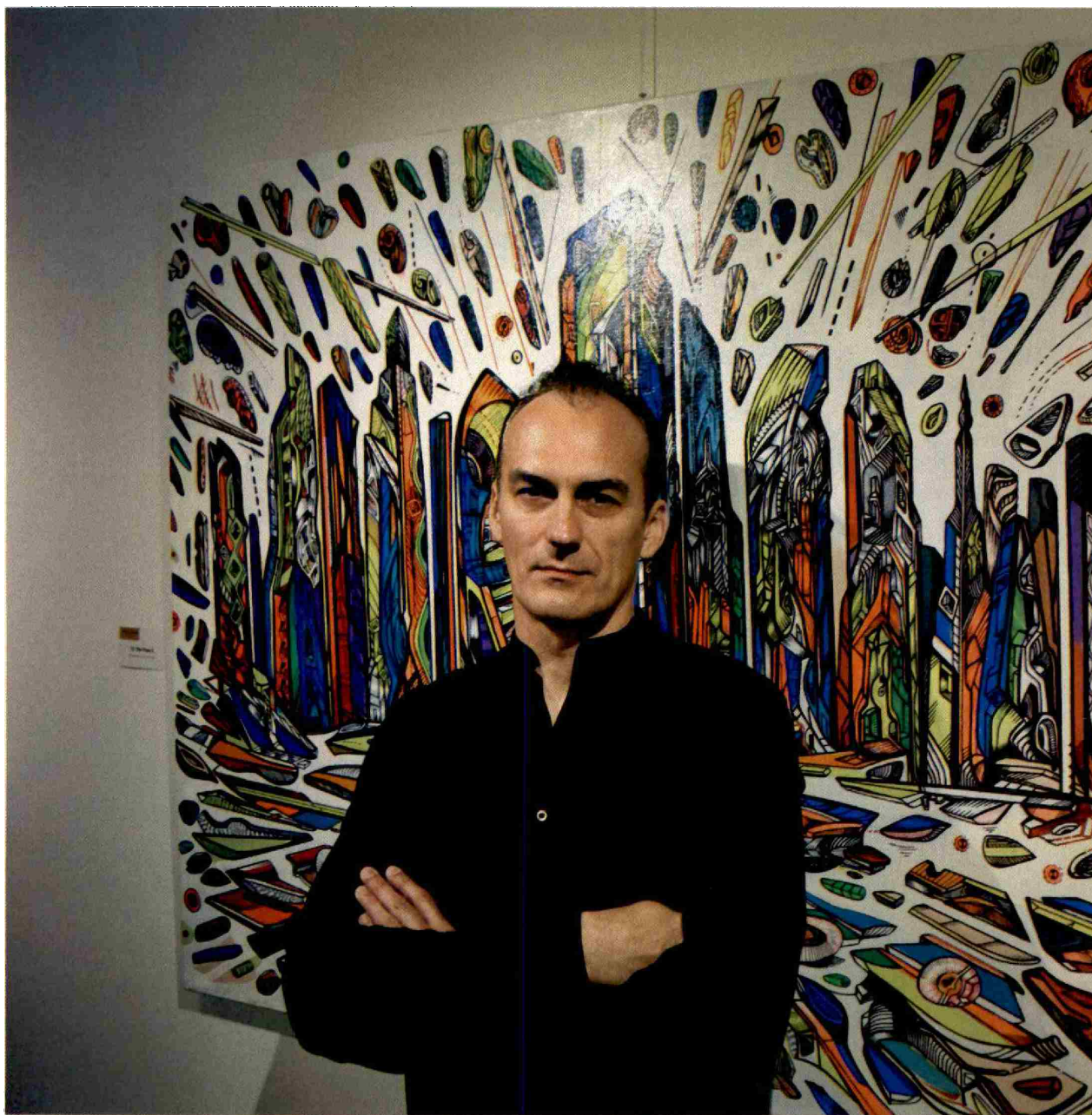

ИНСПИРАЦИЈА

СВЕТЛОСТ ЈЕ НА ПОЧЕТКУ И НА КРАЈУ СВЕГА

Иако је ова година тек почела, сликар Марко Гавриловић већ може да се похвали вредним признањем - освојеним првим местом на такмичењу *ArtZept-International Design Award* под називом *Светлост и оптимизам*, сјајном скулптуром *Монолит/Запис*, што му даје ветар у леђа за даљи напредак и нове успехе

Писац МАРИНА ЂОКОВИЋ
Фото ИВАНА ИВКА

Скулптор и сликар Марко Гавриловић образовање је стекао на Академији примењених уметности и дизајна у Београду. Дугогодишњи је члан Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије – УЛУПУДС. Данас има одличну сарадњу са неколико галерија у иностранству, на које је иначе фокусиран када је реч о излагачкој активности. Излагао је у Њујорку, Мајамију, Лос Анђелесу, Даласу, по Италији, на уметничким сајмовима у готово целој Европи. Његови радови налазе се и у приватним колекцијама широм света. У последње време добија позиве из Кине, пошто је почео да сарађује са једном њиховом арт агенцијом, али још увек не зна у ком правцу ће се све то развијати.

Када сте схватили да имате таленат за сликање и креирање скулптура?

Чини ми се одувек. Није ту било некаквог посебног проналажења себе, родио сам се такав, чак и покушаји да кренем у другом правцу нису уродили плодом. Мој импулс да стварам никада није имао неког посебног узора у свету уметности, јер искрено верујем у јединственост сваке индивидуе. Уметници који кажу да је све већ мање-више измишљено, управо обесмишљавају своје постојање јер је та потрага оно што доводи до нечега новог. Грешком сам некада мислио да уз упорни труд и рад скоро свако може да буде уметник. Данас не мислим тако.

Који правац у уметности је одредио ваш садашњи уметнички потпис?

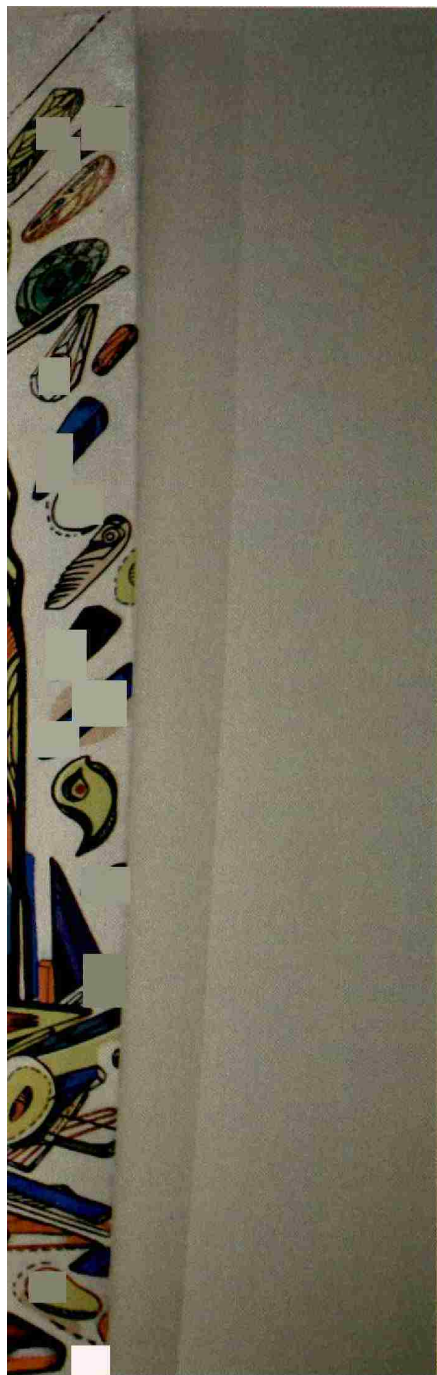
Не бих рекао да је иједан уметнички правац одредио мој садашњи језик, иако је могуће да је на мене имао утицај италијански футуризам, архитектура конструктивизма, индустријски дизајн, америчка послератна апстракција, Пернкопфова и друге књиге из области како људске тако и анатомије животиња.

Колико вам је важно да кроз свој рад изразите своје тренутно стање и посматрачу пошаљете одређену поруку?

Изражавање тренутног стања уметника мислим да је у данашњој модерној уметности скоро па потпуно неважно. Више је данас важан став, изјава, тренд, време. Данашњи човек са проблемима свакодневице, сам је у унутрашњој борби, што га наводи да тражи нешто друго. Потребна је сензација која привлачи његову пажњу, тако да уметник на све начине покушава да је задобије и одржи да би своју уметност ставио у фокус јавности. При том користи различите изговоре.

Оно што сигурно нису моји императиви у уметности: сензационализам по сваку цену, политички ангажована уметност, претенциозни одговор на задати пројекат, теме које се тичу расне, верске и полне припадности.

Мене интересује константа. Шта је то у овом нашем свету што се никада не мења, шта је то што све држи на окугу? Занима ме почетак, како је све око нас настало, што се дешава у међувремену и како се све ово завршава. Ја желим да публика осећа када посматра моје радове, да се идентификује са њима и то не треба и не мора бити начин на који сам ја то хтео. Ако се међутим догоди да мој финални рад буде сензационалан, успостави се да је можда чак случајно и политички коректан, а при томе задовољава пропозиције неког пројекта, ја сам ок са

тим. Наравно да свим odgovorom не покривам ангажовану уметност јер ја уопште нисам из те сфере.

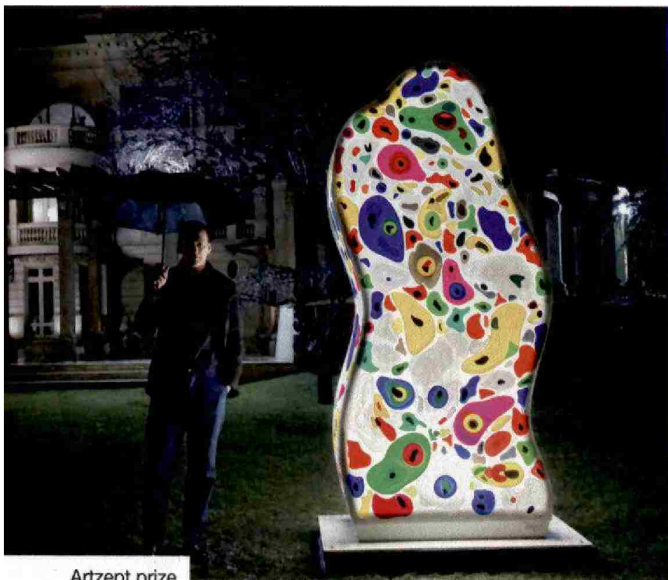
Фасцинирани сте природом од малих ногу. Шта је то у чему проналазите инспирацију?

Човек, природа, живи свет, исконско, покрет и ток. Не интересује ме оно што је мртво. Све чешће су и идеје мртве, и тада једноставно настављамо даље. Уметник треба да послуша и да осећа промене. Идеално би било да их и сам покреће, ако је довољно јака индивидуа. Моја уметност се фокусира на симбиозу, спајање више утицаја, медија и инспирација. Светлосним скулптурама играм се са два лица исте ствари, унутрашњим и спољашњим светом, док сликама и цртежима тражим однос између света људи и света природе истражујући могућности у којима ће природа и урбано коegzistirати у будућности. Светлост је на почетку и на крају свега.

Можемо ли видети светлост у нама? Пошто свако људско биће живи под метафоричким оклопом или шкољком свог тела, наша спољашњост је заправо само на површини, коју ми посматрамо на рачун наше дубље стварности. Мој циљ је да прекренем ове спољашње и унутрашње реалности. Данас би сви да будемо део просперитета, али би се требали запитати како друштва, материјални и морални напредак човека утиче на свет око нас. Ко у ствари прави равнотежу, ми или

Самозадовољни рај, детаљ, акрилик на платну

Artzept prize

МОЈЕ СЛИКЕ СУ СТАЛНА БОРБА,
А РЕЗУЛТАТ ЈЕ ПРЕДВИДИВО
НЕИЗВЕСТАН И УВЕК ИЗНЕНАЂУЈУЋИ

природа? Занимају ме универзалне и древне поруке, укоренење у историји. Градска врева. Ток света, уједињен својим унутрашњим везама, универзална релевантност где се оно што делује као супротност спаја у једно. Људске и животињске форме су такође значајне за мој рад. Користим ове облике као референтну тачку за обликовање тела апстрактне скулптуре или слике. Мој реализам има јаку везу са апстракцијом. Када је у питању цртање, волим слободу спајања свих тих линија и повезивање на ток.

Који материјали су вам омиљени за стварање уметничких дела?

Знам да то нису сигурно уље на платну, глина, они су некако сувише захтевни за мене и као технике су природно споре. Мене више интересује резултат који могу брзо да видим. Дефинитивно је то акрилик на платну и папиру. Некада сам прилично владао техником акварела, међутим показао се и сувише романтично сензитиван и танан за мој укус, тако да га сад доста комбинујем са акрилом и цртежом. Моји материјали у скулптури су различити метали, прохром, и наравно плексиглас и лед светло.

У том смислу било би занимљиво да појасните како настаје један артистички рад?

Све зависи да ли су у питању слике или скулптуре. И једне и друге започињу са скицом, идејним решењем, међутим даље настављају у различитом смеру. Слика је склона многим променама и прилагођавањима, а процес рада на њој је везан

доста za тронутак у коме настаје. Боје се мењају из часа у час, као и објекти који се појављују а потом нестају испод слојева боје јер се показују као сувишни. Моје слике су стална борба, а резултат је појединачно неизвесан и увек изненађујући. Некада ми је потребно неколико дана а некада месец да би се једна слика потпуно реализовала. Скулптуре са друге стране су унапред осмишљене, а у зависности од тога да ли правимо варијацију претходних идеја или потпуну иновацију, проблеми у раду су више или мање предвидиви. У сваком случају, светлост се повезује на самом крају и резултат који у том тренутку видимо пред собом увек је вредан огромног труда који је уложен у процес њиховог настанка.

Колико се ваш рад мењао с временом?

Константно развијам и усавршавам свој рад. Нови арт је још увек бољи од претходног и његова је унапређена верзија. Све ређе ми се дешава да сам задовољан старијим радовима. Ипак, с времена на време гледајући своје скулптуре и слике у неким колекцијама будем пријатно изненађен, јер техника коју користим и начин размишљања којим се водим при њиховом креирању доводи до непоновљивости сваког дела што га заиста чини додатно јединственим. Пошто у сликарству реагујем импулсивно и инстинктивно једноставно по природи ствари не могу да поновим ни једну своју слику.

Освојили сте прво место на конкурсy ArtZept-International Design Award под називом *Светлост и оптимизам*.

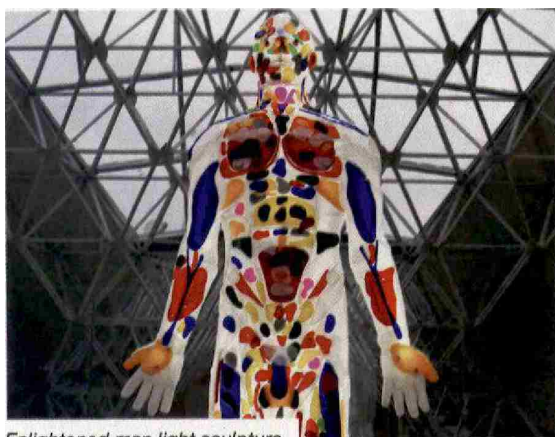
Срећан сам што је мој рад награђен првим местом на овогодишњем Artzeptu, престижном интернационалном такмичењу из области дизајна и уметности у оквиру Zepter

Фондације. Ова награда је додатно значајна из разлога што смо имали прилику да изведемо и поставимо награђену скулптуру у простору екстеријера новоотворене **Палате Уметности Мадлена**. На располагању нам је било око два месеца да завршимо пројекат и захваљујући нашем моту да када су нови пројекти у питању можемо извести готово све у датом року, успели смо таман на време, два дана пре церемоније додела награда.

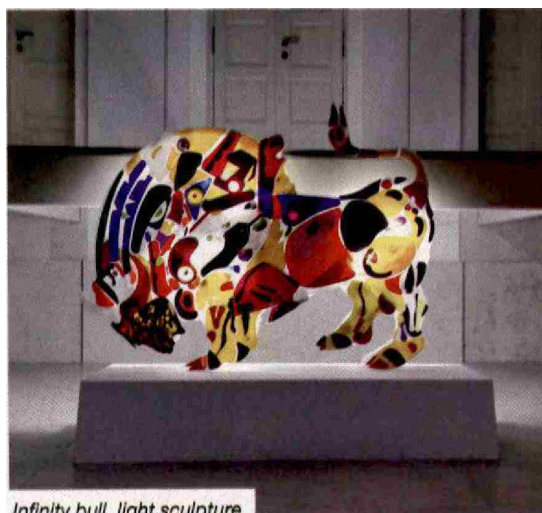
Скулптура *Монолит/Запис* нам прича о тренутку, био он у прошлости или у садашњости. Сведочи о току, о непрекидној линији. Као велики стењак, комад стене, који је древан, а ипак ванвременски. Морао је бити такође и модеран и савремен у исто време. На себи има шифре и приказе које говоре о нама, о свету људи. О ономе што смо били, о цивилизацијама, о ономе што остављамо за собом. На овај начин желео сам да изразим један пијетет према породици Zepter и њиховој несебичној подршци културном животу, са жељом да ово здање које остаје иза њих буде једно дивно сведочанство и центар културне активности неких нових генерација које тек долазе, представљајући управо између осталог и њихов лични запис у времену.

Да ли у скоријем периоду планирате нове пројекте?

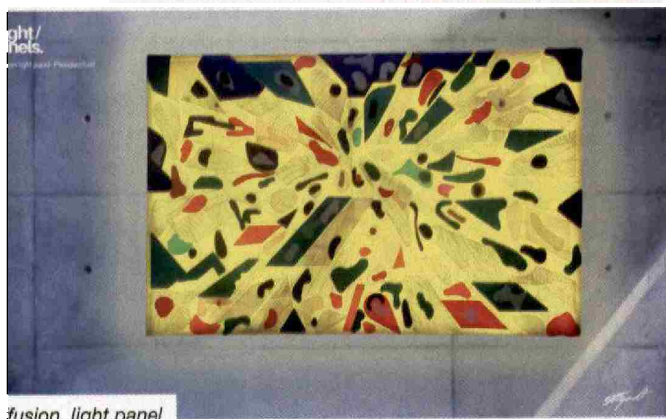
Увек имам нове пројекте у плану, међутим радим их у тишини и не објављујем вести док се не финализују. Једноставно на та начин боље одзивају. ■

Enlightened man light sculpture

Infinity bull, light sculpture

fusion, light panel

Primal, black light sculpture